

**RADY GMINY MAŁDYTY
z dnia 14 maja 2008 r.**

**w sprawie przyjęcia Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych
w Gminie Małdyty do roku 2015**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.) oraz art. 17 ust. 1 pkt1. ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 z późn. zmianami) Rada Gminy Małdyty **uchwała**, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Strategię Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Małdyty na lata 2008 – 2015 w brzmieniu stanowiącym załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§3. Traci moc uchwała Rady Gminy Małdyty Nr XV/146/04 z dnia 17.11.2004 roku w sprawie uchwalenia Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na terenie Gminy.

§4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwałę przekazano
do wiadomości, realizacji
w dniu 15.05.08/2h

Przewodnicząca Rady Gminy
Krzyszyna Sobolewska
Krzyszyna Sobolewska

STRATEGIA
ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW
SPOŁECZNYCH
W GMINIE MAŁDYTY
do roku 2015

Małdyty, kwiecień 2008 r

SPIS TREŚCI

	Str.
1. WSTĘP	3
1.1 . Tło i przyczyny.....	3
1.2 . Założenia brzegowe	4
1.3 . Struktura dokumentu.....	6
2. PRZESŁANKI WYNIKAĄCE Z DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH...	6
2.1 Narodowa Strategia Integracji Społecznej	6
2.2 Strategia Rozwoju Społeczno- Gospodarczego Województwa Warmińsko- Mazurskiego do roku 2020	9
2.3 Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Powiecie Ostródzkim do 2013 roku	10
2.4 Strategia Rozwoju Gminy Małdyty do 2020 roku	11
3. DIAGNOZA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH GMINY MAŁDYTY.....	11
3.1 Charakterystyka Gminy.....	11
3.2 Problemy społeczne w perspektywie Ośrodka Pomocy Społecznej.....	15
3.3 Kwestia osób bezrobotnych.....	17
3.4 Rozwiązywanie problemów alkoholowych w gminie.....	20
3.5 Kwestie przestępczości.....	21
3.6 Kwestie niepełnosprawności.....	22
3.7 Identyfikacja najważniejszych problemów społecznych na terenie gminy.....	25
4. ANALIZA SWOT.....	28
5. ZASOBY UMOŻLIWIAJĄCE ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH.....	31
5.1 Instytucje samorządowe.....	31
5.2 Instytucje Pozarządowe.....	32
5.3 Instytucje inne.....	32
6. MISJA.....	33
7. CELE STRATEGICZNE	33
8. MONITORING I WDROŻENIE STRATEGII	38
8.1 Monitoring i ewaluacja.....	38
8.2 Cechy programów i projektów.....	39
8.3 Proponowane projekty.....	40
9. UWAGI KOŃCOWE.....	44

WSTĘP

1.1. TŁO I PRZYCZYNY

Strategia Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych ma stanowić podstawę do realizacji względnie trwałych wzorów interwencji społecznych podejmowanych w celu zmiany (poprawy) tych stanów rzeczy (zjawisk występujących w obrębie danej społeczności), które oceniane są negatywnie. Dokument charakteryzuje w szczególności działania publicznych i prywatnych instytucji rozwiązujących kwestie społeczne podejmowane dla poprawy warunków zaspokojenia potrzeb przez wybrane kategorie osób i rodzin.

Konieczność opracowania Strategii Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych wynika wprost z art. 17 pkt. 1 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004r. (Dz. U. Nr 64, poz. 593 ze zmianami). Różnorodność problemów społecznych występujących w gminie powoduje konieczność wzięcia pod uwagę także innych aktów prawnych, które mają istotny wpływ na konstrukcję dokumentu i rozwiązywania zadań społecznych w przyszłości. Są to m.in.:

- ustawa z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. Nr 122, poz. 1143 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001),
- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. 14, poz. 92),
- ustawa z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198 z późn. zmianami).

Oprócz w/w aktów prawnych przy realizacji strategii może zachodzić potrzeba odwołania się również do ustaw i aktów wykonawczych z zakresu ochrony zdrowia, oświaty i edukacji publicznej, budownictwa socjalnego.

1.2 ZAŁOŻENIA BRZEGOWE

Okres transformacji, obok istotnych osiągnięć w demokratyzowaniu życia, zaowocował wysoce niekorzystnymi zmianami, które – najogólniej określając – są następstwem „szokowej terapii” wprowadzenia gospodarki rynkowej. Stopniowe odchodzenie od modelu państwa opiekuńczego wywołało takie zjawiska, jak:

- rozwarstwienie społeczne (dychotomiczny podział na : wygrani-przegrani, biedni – bogaci, pracujący – bezrobotni, itp.);
- marginalizacja (wykluczenie) wielu jednostek i dużych grup społecznych;
- rosnąca pauperyzacja – znaczne (długotrwałe) obniżenie standardu życia polskich rodzin;
- nierówności społeczne w dostępie do pracy, edukacji, kultury, leczenia, uczestnictwa w podziale dochodu narodowego i inne.

W związku z powyższym przed samorządem stoi zadanie, którego nie można już odkładać „na później”. Jest nim konieczność strategicznego rozwiązywania problemów społecznych osób, rodzin i grup społecznych, problemów o szczególnie wysokim stopniu dotkliwości dla życia.

Socjologowie utrzymują, że w obszarze polityki społecznej występuje konflikt interesów, konflikt pomiędzy ideą a działaniem – idee wyprzedzają działania i rzeczywistość.

Profesor Julian Auleytner, analizując politykę społeczną jako działalność państwa w pracy „Polityka społeczna. Teoria i praktyka”, określa następująco rolę państwa w zakresie podmiotu polityki społecznej:

- Celem działalności państwa i samorządu (jako podmiotu) jest poprawa położenia materialnego i wyrównywanie szans życiowych grup społeczeństwa ekonomicznie i socjalnie najsłabszych;
- Prowadzenie bieżących działań osłonowych;
- Widzenie zagrożeń społecznych z wyprzedzeniem;
- Dorównywanie do standardów unijnych i międzynarodowych;
- Polityka społeczna w nowym ustroju przestała być własnością państwa;
- Określenie publicznych funduszy celowych i administrowanie nimi ;
- Określenie zadań w zakresie socjalnej państwa.

W polityce społecznej Unii Europejskiej, co nie jest bez znaczenia z uwagi na nasze przystąpienie do tej struktury, podstawę wszelkich działań stanowią cele odnoszące się do trzech obszarów:

- polepszenie warunków życia, pracy i kształcenia;
- prawo do zatrudnienia i prawo do wykształcenia;
- stworzenie systemu zabezpieczenia społecznego.

Realizacja tychże celów oparta jest na zasadach socjalnych wspólnoty:

- zasadzie subsydiarności,
- zasadzie osobistej wolności,
- zasadzie solidarności

Ogólnie akceptowanymi wartościami współczesnej polityki społecznej, które powinny znaleźć odzwierciedlenie w strategii, są to :

- bezpieczeństwo socjalne, tzw. gwarancja dochodów i usług na wypadek pojawienia się tzw. ryzyka socjalnego (choroba , bezrobocie , inwalidztwo , itp.);
- wiara w zasoby ludzkie , a więc inwestycje w człowieka , tzw. tworzenie równych szans rozwoju dla ludzi;
- pokój społeczny , traktowany jako wartość podstawowa dla utrzymania harmonijnej współpracy i współżycia między ludźmi (redystrybucja dochodu narodowego na rzecz grup upośledzonych jak i dialogu społecznego);
- życie rodzinne – uznanie rodziny za podstawową instytucję społeczną, polityka społeczna jest polityką prorodziną.

W nauce o polityce społecznej terminem „ problemy społeczne” oznacza wszelkiego rodzaju dolegliwości, zakłócenia, niedogodności występujące w życiu zbiorowym , natomiast określeniem „ kwestia społeczna” wyróżnia się wśród nich te , które :

- odznaczają się szczególną dolegliwością dla potencjału osobowego społeczeństwa,
- są następstwem niedostosowania sposobu , w jakim funkcjonuje społeczeństwo , do podstawowych potrzeb indywidualnych i zbiorowych,
- nie są możliwe do rozwiązania siłami pojedynczych grup ludzkich.

W węższym znaczeniu termin kwestia społeczna oznacza konkretny problem o szczególnie wysokim stopniu dotkliwości dla życia i współdziałania członków społeczności.

W szerszym znaczeniu oznacza on przeciwieństwo pomiędzy zasadami obowiązującymi w danym społeczeństwie, formacji ustrojowej czy nawet cywilizacji, a dążeniem jednostek i zbiorowości do godnego życia. Profesor Jan Danecki w publikacji „Kwestie społeczne – istota , źródła „, zarys diagnozy” przyjmuje , iż „źródła kwestii społecznych tkwią wewnątrz społeczeństwa: w mechanizmach życia zbiorowego (...) mogą być – jak każdy problem społeczny – ograniczane i rozwiązywane we wszystkich skalach współżycia : od rodziny poprzez środowiska lokalne i zawodowe po skalę ogólnopaństwową (...) również międzynarodową ‘’.

Mechanizmów powstawania problemów społecznych – kwestii społecznych upatrywać należy w funkcjonowaniu społeczeństwa. Są nimi przede wszystkim:

- dezorganizacja społeczeństwa,
- gwałtowna zmiana społeczna,
- opóźnienia kulturowe ,
- przemiany gospodarcze wyprzedzające przemiany w sposobie myślenia i działania,
- złe funkcjonowanie instytucji politycznych czy administracyjnych,

- niekompetencja polityków czy urzędników państwowych,
- dysfunkcjonalność instytucji społecznych,
- dominacja grup społecznych , eksploatacja , wyzysk,
- nierówności społeczne, niesprawiedliwość społeczna ,
- złe funkcjonowanie instytucji edukacyjnych,
- nieprzystosowanie do pełnienia określonych ról społecznych.

W opracowaniu lokalnej strategii rozwiązywania problemów społecznych wysoce przydatne może być pojęcie deinstytucjonalizacji w pomocy społecznej , gdzie pomoc winna:

- służyć życiowemu usamodzielnianiu się osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem,
- umacniać rodzinę.

1.3 STRUKTURA DOKUMENTU

Strategie rozwiązywania problemów społecznych to tyle , co względnie trwałe wzory interwencji społecznych podejmowanych w celu zmiany (poprawy) tych stanów rzeczy (zjawisk występujących w obrębie danej społeczności),które oceniane są negatywnie. Mówiąc o gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych , należy mieć na myśli w szczególności działania publicznych i prywatnych instytucji pomocy społecznej (i pokrewnych) prowadzone na terenie gminy, podejmowane dla poprawy warunków zaspokajania potrzeb przez wybrane kategorie osób i rodzin.

W oparciu o uzyskane od władz lokalnych informacje i materiały został przygotowany dokument, który pozwoli na racjonalizację lokalnej polityki społecznej oraz wskaże obszary, które w najbliższym czasie powinny stać się przedmiotem szczególnej troski ze strony władz lokalnych. Metodyka opracowania dokumentu pozwoliła na zaangażowanie środowiska lokalnego w budowę strategii na najważniejszych jej etapach , od diagnozy do wdrożenia i realizacji.

2. PRZESŁANKI WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH

2.1 NARODOWA STRATEGIA INTEGRACJI SPOŁECZNEJ

Cele polityki integracji społecznej w Polsce wynikają przede wszystkim z priorytetów określanych w przyjętej w czerwcu 2004r. Narodowej Strategii Integracji Społecznej. Cele polityki integracji społecznej w Polsce wynikają również z celów w zakresie zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego przyjętych w grudniu 2000r . przez Radę Europejską w Nicei. Polska w pełni zaakceptowała ich zasadność , co zostało oficjalnie potwierdzone poprzez przyjęcie w grudniu 2003 r. Wspólnego Memorandum Polski i UE o Integracji Społecznej (Joint Inclusion Memorandum).

Zarówno Krajowy Plan Działania na rzecz Integracji Społecznej, jak i Wspólne Memorandum są elementami realizacji Strategii Lizbońskiej, która została przyjęta przez piętnaście krajów członkowskich w marcu 2000 roku. polskie priorytety wpisują się także w podstawowe założenia Zrewidowanej Strategii Spójności Społecznej Rady Europy, której inauguracja odbyła się w lipcu 2004 r. w Warszawie. Jednym z tych założeń jest budowanie integracji i spójności społecznej w oparciu o prawa człowieka, a zwłaszcza te prawa, które zostały zawarte w Zrewidowanej Europejskiej Karcie Społecznej.

Priorytety Narodowej Strategii Integracji Społecznej stworzone zostały z perspektywą ich realizacji do 2010 roku. Krajowy Plan Działania uwzględnia te priorytety, których realizacja jest szczególnie pilna. Wynikają one także z przedstawionej analizy sytuacji ekonomiczno-społecznej ilustrujące podstawowe przyczyny ubóstwa i zagrożenia wykluczeniem społecznym.

Priorytety zawarte NSIS w zakresie realizacji **prawa do edukacji** są następujące:

- wzrost uczestnictwa dzieci w wychowywaniu przedszkolnym,
- poprawa jakości kształcenia na poziomie gimnazjalnym i średnim,
- upowszechnianie kształcenia na poziomie wyższym i jego lepsze dostosowanie do potrzeb rynku pracy,
- rekompensowanie deficytów rozwoju intelektualnego i sprawnościowego dzieci.
- upowszechnienie kształcenia ustawicznego.

W zakresie realizacji **prawa do zabezpieczenia socjalnego**:

- radykalne ograniczenie ubóstwa skrajnego, którego poziom jest obecnie nieakceptowany i wymaga podjęcia zdecydowanych działań,
- ograniczenie tendencji wzrostowych rozwarstwiania dochodowego, tak aby różnice te nie odbiegały od przeciętnego poziomu w krajach UE.

Bezrobocie jest jedną z form wykluczenia społecznego silnie powiązaną z innymi jego przejawami, np. ubóstwem, w warunkach niskiej skuteczności systemu zabezpieczenia socjalnego dla osób bezrobotnych i ich rodzin. Dlatego też w Narodowej Strategii Społecznej cztery z dwudziestu priorytetów odnoszą się do sfery działań dotyczących realizacji **prawa do pracy**:

- ograniczenie bezrobocia długookresowego
- zmniejszenie bezrobocia młodzieży
- zwiększenie poziomu zatrudnienia wśród niepełnosprawnych
- zwiększanie liczby uczestników aktywnej polityki rynku pracy (ALMP).

W zakresie realizacji **prawa do ochrony zdrowia**:

- wydłużenie przeciętnego dalszego trwania życia w sprawności;
- upowszechnienie dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
- zwiększenie zakresu objęcia kobiet i dzieci programami zdrowia publicznego;

W zakresie realizacji **innych praw społecznych**:

- zwiększenie dostępu do lokali (mieszkań) dla grup najbardziej zagrożonych bezdomnością;
- zapewnienie lepszego dostępu do pracowników socjalnych;
- rozwinięcie pomocy środowiskowej i zwiększenie liczby osób objętych jej usługami;
- zwiększenie zaangażowania obywateli w działalność społeczną;
- realizacja Narodowej Strategii Integracji Społecznej przez samorządy terytorialne;
- zwiększenie dostępu do informacji obywatelskiej i poradnictwa;

Krajowy Plan Działania Na Rzecz Integracji Społecznej to program poprawy

do praw społecznych i zwiększania poziomu ich realizacji. Jest to również zasadniczy instrument osiągania integracji społecznej w europejskim modelu społecznym. Realizacja praw społecznych oczywiście kosztuje, tak samo jak realizacja wszystkich innych kategorii praw człowieka określonych w prawie międzynarodowym i krajowym. Trzeba więc zapewnić w sposób trwały zasoby finansowe, kadrowe, lokalowe, rzeczowe i inne instytucjom odpowiedzialnym za realizację tych praw.

Prawa społeczne powinny mieć obecnie priorytet w wydatkach publicznych ze względu na to, że ich realizacja znacznie się pogorszyła w ostatnich latach, a więc zmniejsza się poziom integracji społecznej i zwiększa się skala i zasięg procesów wykluczenia społecznego. W przyjętym Krajowym Planie Działań na rzecz Integracji Społecznej za najważniejsze uznano:

- działania edukacyjne, socjalne i zdrowotne zapobiegające wykluczaniu oraz wspierające grupy zagrożone w działaniach umożliwiających równy start dzieci i młodzieży
- budowę systemu bezpieczeństwa socjalnego i przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu,
- realizację prawa do pracy dla każdego, w tym szczególnie dla grup defaworyzowanych na rynku pracy poprzez odpowiednią politykę makroekonomiczną i politykę zatrudnienia,
- rozwój systemu instytucjonalnego z jasnym podziałem odpowiedzialności instytucji rządowych i samorządowych, otwierającego jednocześnie przestrzeń dla aktywności obywatelskiej i upodmiotowienia korzystających z usług społecznych świadczonych zarówno przez państwo jak i przez organizacje pozarządowe.

Na poziomie operacyjnym ważne jest, że polska polityka integracji społecznej musi być realizowana **we współpracy z szeroko rozumianymi partnerami społecznymi**. Szczególnie chodzi tu o związki zawodowe i związki pracodawców, organizacje pozarządowe, samorządy lokalne oraz odpowiednie charytatywne instytucje kościołów i związków wyznaniowych. Niezależnie od osiągniętego poziomu zamożności oraz stanu koniunktury gospodarczej państwo nie jest w stanie zrealizować celów tej polityki bez partnerstwa z innymi

instytucjami. W tym kontekście ustalono następujące priorytety na najbliższe dwa lata:

- **zaangażowanie obywateli w działalność społeczną**, głównie poprzez zwiększenie ich uczestnictwa w działalności organizacji pozarządowych i innych formach pracy społecznej oraz samopomocy.
- wzrost liczby samorządów, które z pełną wrażliwością i zaangażowaniem podejmują się **tworzenia lokalnych strategii przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu**, a następnie realizują ich założenia.

2.2 STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO - GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO DO ROKU 2020

Ważnym dokumentem, który należy brać pod uwagę konstruując strategiczne cele i kierunki rozwiązywania problemów społecznych na terenie gminy, jest Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Autorzy dokumentu za cel główny strategii województwa uznali „Spójność ekonomiczną, społeczną i przestrzenną Warmii i Mazur z regionami Europy.

Spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający:

- 1) utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto co najmniej 3%.
- 2) Jednoczesne dążenie do wypracowania produktu krajowego brutto w przeliczeniu na jednego mieszkańca w wysokości, jaka zapewni zmniejszenie dystansu w stosunku do średniego PKB na jednego mieszkańca w kraju i w regionach Unii Europejskiej.

Spójność przestrzenna to włączenie województwa do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz transeuropejską sieć korytarzy transportowych.

Spójność społeczna oznacza, m.in.:

- 1) tworzenie miejsc pracy, zmierzających do zmniejszenia bezrobocia w regionie. Oferta miejsc pracy ma być skierowana przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich dużą aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji i uczestnictwo w programach aktywizujących,
- 2) poprawę warunków życia ludności, tak pod względem zamożności, jak i warunków mieszkaniowych, dostępu do usług zdrowotnych, edukacyjnych i kulturalnych, sportowo- rekreacyjnych, zbliżających w krajach Unii Europejskiej

Jednym z celów strategicznych jest wzrost aktywności społecznej.

Wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji m.in. następujących celów operacyjnych:

- 1) dostosowanie systemu edukacji do potrzeb rynku pracy,
- 2) różnorodna i dostępna edukacja,
- 3) rozwój społeczeństwa obywatelskiego,

- 4) wysoki poziom zabezpieczenia i dostępności usług medycznych,
- 5) zapewnienie bezpieczeństwa publicznego,
- 6) zapewnienie bezpieczeństwa socjalnego sprzyjającego integracji oraz zapobieganiu wykluczeniu społecznemu(cel ten wesprzeć ludzi potrzebujących (np. bezrobotnych i ich rodziny) by ich los nie dryfował w kierunku marginesu i wykluczenia społecznego. Realizacja tego celu wymaga szerokiej współpracy społeczności regionu organizacjami pozarządowymi, także życzliwych kontaktów między ludzkich.

Powyższe cele są najistotniejszymi w aspekcie perspektywicznego kreowania wojewódzkiej polityki społecznej (rozumianej jako działania zmierzające do poprawy warunków życia ludności i coraz pełniejszego zaspokajania jej potrzeb), w tym i pomocy społecznej , która jako instytucja polityki społecznej państwa ma na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych.

2.3. STRATEGIA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH W POWIECIE OSTRÓDZKIM DO 2013 ROKU

Rada Powiatu Ostródzkiego opracowała dokument pod nazwą „ Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych do 2013 roku” , którego celem było przedstawienie bilansu korzystnych oraz niekorzystnych cech społecznych rozwoju regionu ,zdiagnozowanie barier i przeszkód oraz opracowanie dokumentu umożliwiającego sprawne i racjonalne działanie w kierunku rozwiązywania m. in. problemów społecznych.

Spośród wszystkich problemów dotyczących całą społeczność powiatu do głównych zaliczono:

- 1) bezrobocie
- 2) alkoholizm
- 3) narkomania
- 4) kryzys rodziny
- 5) niepełnosprawność
- 6) problemy wieku podeszłego
- 7) problemy mniejszości społecznych

Nie ulega jednak wątpliwości , że przy projektowaniu działań strategicznych należy wziąć pod uwagę problemy społeczne akcentowane w niniejszym opracowaniu.

Celem nadrzędnym tej strategii jest:

- lepsza jakość życia mieszkańców poprzez wielostronny , bezpieczny i społecznie akceptowany rozwój.

Celami strategicznymi niniejszego dokumentu są:

- wielofunkcyjny rozwój terenów wiejskich – korzystne przemiany struktury agrarnej
- podniesienie jakości świadczonych usług publicznych – ochrona miejsc pracy , bezpieczeństwo , edukacja , ochrona zdrowia , pomoc społeczna,

- poprawa stanu środowiska przyrodniczego i ochrona jego zasobów,
- integracja społeczna.

2.4. STRATEGIA ROZWOJU GMINY MAŁDYTY

W dokumencie tym za główne problemy uznano :

- 1) niska jakość infrastruktury technicznej i społecznej
- 2) niepełne wykorzystanie walorów turystycznych
- 3) niewykorzystany potencjał mieszkańców gminy (tj. między innymi: uzależnienia i patologie społeczne, niska świadomość społeczna, wykluczenie społeczne, niewykorzystany potencjał organizacji pozarządowych).

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Małdytach podejmuje szereg działań mających na celu poprawę sytuacji gminy.

3. DIAGNOZA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH GMINY MAŁDYTY

3.1. CHARAKTERYSTYKA GMINY

Powierzchnia - 188,9 km²

W tym: - użytki rolne 9291 ha

- lasy 4595 ha

Ludność - 6.669 (stan na 31.03.2008 r)

Liczba ludności w gminie według kategorii wieku

- wiek przedprodukcyjny 1.705
- wiek produkcyjny 3911
- wiek poprodukcyjny 1053

Gmina posiada swoje LOGO

Położenie

Gmina Małdyty położona jest w północno-zachodniej części województwa warmińsko-mazurskiego w powiecie ostródzkim. Graniczy z gminami: Morąg, Miłomłyn, Zalewo, Rychliki i Pasłęk. Odległość administracyjnego centrum gminy od Olsztyna wynosi około 65 km a od Elbląga 45 km. Morąg oddalony jest o około 12 km. Gmina Małdyty położona jest w obrębie Pojezierza Iławskiego.

Gmina Małdyty ma charakter typowo rolniczy , obejmuje 47 miejscowości pogrupowanych w 20 sołectw .

STRUKTURA GMINY

L.p.	Nazwa sołectwa	Liczba ludności
1.	BUDWITY	301
2.	GUMNISKA WIELKIE	291
3.	DOBROCIN	718
4.	DRYNKI	80
5.	DZIŚNITY	270
6.	JARNOŁTOWO	375
7.	KADZIE	41
8.	KLONOWY DWÓR	213
9.	KOSZAJNY	154
10.	KREKI	249
11.	LEŚNICA	143
12.	LINKI	237
13.	MAŁDYTY	1566
14.	SAMBRÓD	314
15.	SOPLE	147
16.	SZYMONOWO	425
17.	WILAMOWO	348
18.	WIELKI DWÓR	310
19.	WODZIANY	150
20.	ZAJEZIERZE	337
RAZEM:		6669

Opracowanie na podstawie danych Urzędu Gminy Małdyty

Historia Gminy

Pierwsze wzmianki historyczne dotyczące miejscowości Małdyty wymienione są w dokumencie z 1350 roku, jako Mauditen - osada ziemianina pruskiego. Miejscowość ta jest niewątpliwie o wiele lat starsza i sięga swym początkiem okresu przedkrzyżackiego. Nazwa wywodzi się od Prusa imieniem Maudyc lub też od rośliny zwanej po litewsku mauda (cykuta). Około 1400 roku Małdyty były folwarkiem zakonnym, do którego należały zapewne jeszcze inne włości. Po wojnie trzynastoletniej dobra małdyckie otrzymali na prawie magdeburskim zaciężnicy von Schliben. W 1618 roku Fryderyk von Schliben, starosta tylżycki sprzedał dobra von Hauvaldowi za tys. florenów polskich. Obejmowały one wówczas Małdyty, wieś Zajezierze, folwark Fiugajki i młyn wodny Czulpę.

W 1787 roku Małdyty liczyły 5 dymów, w 1818r. 7 dymów i 53 mieszkańców.

W 1945 utworzono gminę Małdyty z siedzibą w Małdytach. Gmina należała do powiatów morąskiego i ostródzkiego.

Gospodarka

Gmina Małdyty jest gminą typowo rolniczą. Sektor rolniczy oparty jest głównie na indywidualnych gospodarstwach. Najbardziej rozwinięta jest hodowla bydła mlecznego i rzeźnego. Słabo rozwinięte jest sadownictwo oraz pszczelarstwo .

Łączna ilość gospodarstw rolnych w gminie (według Powszechnego Spisu Rolnego 2002 r.) wynosiła 688.

Środowisko przyrodnicze

Na terenie gminy można wyróżnić trzy jednostki geomorfologiczne : wysoczyznę moreny dennej – dominującą na całym obszarze, obszary sandrowe – występujące w rejonie jezior Ruda Woda i Sambród, doliny rzeczne i jeziora. Powierzchnia wyniesionych terenów położona jest na wysokości 13-150 m n.p.m. (najwyżej położony obszar znajduje się przy granicy z gminą Morağ).

Obszar gminy w swej większej części (około 75 %) należy do zlewni Wisły.

Jedyną większą rzeką przepływającą przez teren gminy jest rzeka Drela. Ponadto w rejonie północno- zachodnim znajdują się źródła rzeki Dzierzgoń. Pozostałe ciek wodne są niewielkie, zasilają system wodny Kanału Elbląskiego. Kanał Elbląski – przebiegający przez teren gminy – łączy zespoły jezior umożliwiając żeglugę z Ostródy do Elbląga. Stanowi ważny szlak wodny Polski północno-wschodniej.

Teren wokół jezior jest praktycznie niezagospodarowany .

Lasy zajmują 4595 ha czyli około 24,3 % powierzchni gminy. Struktura drzewostanu jest różna od typowej dla województwa. Na terenie gminy przeważają lasy liściaste (około 85 % drzewostanu). Wśród drzewostanu liściastego dominuje buk i dąb.

Spośród drzew iglastych najsilniej reprezentowana jest sosna.

Odnotowuje się brak przemysłowych źródeł zanieczyszczenia powietrza . Lokalne źródła zanieczyszczeń to w przeważającej mierze małe kotłownie i emisja spalin z samochodów .

Na terenie gminy znajdują się dwa rezerваты przyrody „ Niedźwiedzie Wielkie” (31 ha - około 150 – letnie drzewa bukowe) i „Zielony Mechacz” (malina moroszka).

Większość kompleksów leśnych oraz jezior leżących na terenie gminy stanowi obszar chronionego krajobrazu.

Turystyka , Wypoczynek

Występujące walory turystyczne na obszarze gminy w połączeniu ze zlokalizowanym w pobliżu unikatowym na skalę światową Kanałem Elbląskim , który został uznany jednym z 7 „cudów” Polski, stanowią podstawowy czynnik do wzrostu potencjału turystycznego Małdyty

Atutem gminy jest stosunkowo niewielka odległość od miast o szczególnych walorach dziedzictwa kulturowego jak Malbork, Gdańsk, Elbląg i Frombork oraz Olsztyn.

Dodatkową ofertą turystyczną są rozwijające się gospodarstwa agroturystyczne, oferujące ciekawe formy wypoczynku. Na terenie gminy funkcjonują trzy gospodarstwa agroturystyczne, które oferują ciekawą formę wypoczynku.

Na terenie gminy Małdyty znajduje się 6 punktów gastronomicznych: 2 w Soplach (Dworek Sople oraz Stacja Paliw), 3 w Małdytach (Zajazd „Pod Kłobukiem”, Stacja Paliw, Bar TO-TU) oraz 1 w Wodzianach. W miejscowościach: Małdyty, Sople i Wodziany znajdują się miejsca noclegowe – 85 miejsc.

Mieszkalnictwo

W Gminie Małdyty dominuje zabudowa zagrodowa pomieszana z budownictwem jednorodzinny i wielorodzinny. Zabudowa wielorodzinna występuje głównie w miejscowościach popegerowskich oraz w Małdytach i Dobrocinie.

Oświata i wychowanie

Edukację i wychowanie dzieci i młodzieży oraz organizację i zabezpieczenie systemu kształcenia realizują z pełnym powodzeniem 2 przedszkola samorządowe w Dobrocinie i w Małdytach, 2 szkoły podstawowe (w Małdytach i Wielkim Dworze) 1 gimnazjum w Małdytach i Zespół Szkół w Szymonowie (szkoła podstawowa i gimnazjum). W gminie funkcjonuje Zespół Szkół Agro- Ekonomicznych, w którym uczniowie szkół po ukończeniu gimnazjum zdobywają różnego rodzaju zawody.

Kultura

Na terenie gminy funkcjonuje Gminny Ośrodek Kultury i Gminna Biblioteka Publiczna w Małdytach. Instytucje te aktywnie uczestniczą w życiu kulturalnym gminy. Ponadto funkcjonuje 7 świetlic wiejskich w tym 1 świetlica socjoterapeutyczna w Szymonowie.

Sport

W gminie Małdyty działa Klub Sportowy Czarni w Małdytach. Prężnie również działają uczniowskie kluby sportowe: Uczniowski Klub Sportowy „ALTIS” w Małdytach (Szkoła Podstawowa w Małdytach), Uczniowski Klub Sportowy „SZYMEK” w Szymonowie, Uczniowski Klub Sportowy „KOSZAŁEK OPAŁEK” w Wielkim Dworze, Uczniowski Klub Sportowy TĘCZA (Gimnazjum w Małdytach)..

Tylko Szkoła Podstawowa w Wielkim Dworze nie posiada sali gimnastycznej.

Ochrona zdrowia

Podstawową opiekę zdrowotną na terenie Gminy Małdyty świadczy Samodzielny Publiczny Gminny Ośrodek Zdrowia w Małdytach. W gminie funkcjonuje 1 prywatna Apteka. Jako nieliczna Gmina posiadamy dobrze zorganizowaną opiekę stomatologiczną – mamy 2 lekarzy stomatologów.

3.2. PROBLEMY SPOŁECZNE W PERSPEKTYWIE OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ

Problemy społeczne:

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości..

Rok	2005	2006	2007
Ilość osób objętych pomocą społeczną	807	801	785
Liczba osób w rodzinach	1598	1543	1440

Nakłady finansowe:

Rodzaj nakładu	2005	2006	2007
składka zdrowotna 85213	15.707,-zł	18.729,-zł	20.285,06zł
Pomoc społeczna w tym:	301.146,-zł	364196,90zł	369253,02zł.
zasiłki celowe	49.999,58	80.000,-	114.530,-
zasiłki stałe	135.209,42	168.397,60	181.058,49
zasiłki okresowe	115.937,-	115.799,30	73.664,53
dożywianie w tym:	98.700,-zł	125.000,-zł	125.000,-zł.
zadania własne	25.000,-zł	25.000,-zł	25.000,-zł
dotacja	73.700,-zł	100.000,-zł	100.000,-zł
Świadczenia rodzinne	1.832893,-zł.	2.474.871,52zł	2.690.614,-zł
opiekunki	50.840,-zł.	54.230,-zł	73.159,-zł.
domy pomocy społecznej	X	X	19.774,66zł

Typy świadczeń:

Lp.	Typy	2005r. Liczba rodzin	2005r. Kwota zł.	2006r. Liczba rodzin	2006r. Kwota zł.	2007r. Liczba rodzin	2007r. Kwota zł.
1.	Zasiłki stałe (zadania zlecone)	53	135.209,-	59	168.398,-	68	184.400,-
2.	Susza zasiłki z tyt. klęski żywiłowej lub ekolod. (zad.zlecone)	X	X	99	124.724,-	10	8.744,-
3.	Zasiłki okresowe (zad. zlecone)	252	115.937,-	199	115.799,-	156	73.665,-
4.	Schronienie (zad. własne)	2	744,-	2	873,-	2	2.886,-
5.	Posiłek (zad. własne + dotacja)	399	98.700,-	485	125.000,-	407	125.000,-
6.	Zasiłki celowe (zad. własne)	230	48.334,-	224	77.627,-	235	112.544,-
7.	Zdarzenia losowe (zad. własne)	1	200,-	2	1.500,-	1	1.500,-
8.	Usługi opiekuńcze (zad. własne)	15	50.840,-	15	54.230,-	15	72.671,-
9.	Odpłatność za pobyt w domu pomocy społecznej	X	X	X	X	2	19.775,-

Powody przyznania pomocy:

Powody	2005r.	2006r.	2007r.
Ubóstwo	162 rodziny/685 osób w rodzinach	192/736	235/812
Bezdomność	2/4	1/1	3/3
Potrzeba ochrony macierzyństwa w tym:	34/189	30/171	80/434
wielodzietność	4/32	4/32	16/122
Bezrobocie	128/512	107/438	214/782

Niepełnosprawność	81/287	71/253	149/428
Długotrwała lub ciężka choroba	19/86	14/67	52/137
Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego w tym:	34/173	31/159	61/297
rodziny niepełne	18/63	17/65	27/88
rodziny wielodzietne	17/111	15/101	37/222
Przemoc w rodzinie	x	x	1/7
Trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	x	x	1/7
Zdarzenia losowe	1/1	2/4	1/1

3.3. KWESTIA OSÓB BEZROBOTNYCH

Bezrobocie w Polsce pojawiło się w 1990 roku wraz z rozpoczęciem procesów transformacji ustrojowej, która w zasadniczy sposób zmieniła sytuację w zakresie zatrudnienia. Pojawiło się bezrobocie rynkowe, jako zjawisko nieznane wcześniej w Polsce. W ciągu kolejnych lat stało się jedną z najważniejszych kwestii ekonomicznych i społecznych.

Przyczyny tego zjawiska, to itp.: przekształcenie organizacji gospodarczych, likwidowanie nierentownych, państwowych zakładów pracy, usuwanie ukrytego bezrobocia, tworzenie rynku pracy, jak również zmniejszenia się zapotrzebowania na tzw. robotnika niewykwalifikowanego.

Bezrobocie przynosi nie tylko ujemne skutki ekonomiczne przejawiające się ubóstwem bezrobotnych i ich rodzin, ale rodzi także negatywne skutki społeczne, wynikające ze wzrastającej liczby sytuacji krytycznych i przypadków patologii społecznej. Bezrobocie marginalizuje ludzi.

W ograniczaniu rozmiarów i skutków bezrobocia konieczne są energiczne działania ze strony państwa i innych podmiotów polityki społecznej, w szczególności: samorządów lokalnych, urzędów pracy itp., ale przede wszystkim samych dotkniętych bezrobociem. Sami zainteresowani muszą uczestniczyć w mechanizmach działających na rzecz poprawy ich sytuacji, poprzez itp.

uczestnictwo w różnych programach umożliwiających edukację w związku ze zmianą kwalifikacji.

Bierność to u znacznej większości ludzi bezrobotnych stan permanentny i chętnie dają się zakwalifikować jako grupa, która wymaga stałego wsparcia.

Ludzie przedsiębiorczy, nawet jeśli przydarzy im się pozostać bez pracy, starają się skrócić ten stan rzeczy.

Najczęściej bezrobotnymi zostają osoby bez kwalifikacji i dlatego istnieje potrzeba uświadomienia, iż najlepiej zacząć od siebie. Istnieje cały proces uczenia się pewnych zachowań, które sprzyjają pozyskaniu pracy, jak itp. przygotowanie się do rozmów z pracodawcami, chęć rozszerzenia swoich kwalifikacji, czy umiejętność poszukiwania zatrudnienia.

Przystępując do analizy problemu, jakim jest bezrobocie przybliżyć należy podstawowe pojęcia, jakimi jest on definiowany.

Bezrobotni to: poszukujący, gotowi podjąć i podejmujący zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, natomiast poszukujący pracy to osoby niezatrudnione poszukujące zatrudnienia, zarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy. Stopa bezrobocia to ukazywana w procentach relacja pomiędzy liczbą zarejestrowanych osób bezrobotnych a liczbą osób czynnych zawodowo (to jest zdolnych w prawie określonych warunkach do podjęcia pracy).

W gminie Małdyty jest 579 bezrobotnych osób, w tym większość to kobiety - 338 ; osób . Mających prawo do pobierania zasiłku jest - 95, z tego 43 kobiety. Stopa bezrobocia w powiecie ostródzkim wynosi obecnie – 23,3 %.

Gmina Małdyty jest gminą wiejską, typowo rolniczą , popegeerowską (15 miejscowości po byłych PGR-nych). Jest słabo uprzemysłowiona i tylko kilka zakładów pracy zatrudnia niewielką liczbę osób. Odległość od dużych aglomeracji miejskich jest bardzo niekorzystna, ponieważ nie ma możliwości dojazdu do pracy, która bardzo często jest zmianowa.

Długotrwałe bezrobocie jest jedną z poważniejszych przyczyn udzielania świadczeń pomocy społecznej w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Małdytach, gdyż osoby bezrobotne, po 12 miesiącach przebywania na zasiłku dla bezrobotnych, tracą prawo do jego pobierania.

Bezrobotni klienci Ośrodka Pomocy Społecznej w Małdytach charakteryzują się najczęściej niskimi kwalifikacjami zawodowymi, brakiem umiejętności poruszania się na rynku pracy, długim okresem bierności zawodowej. Dotkliwie odczuwalny jest brak możliwości zatrudnienia, niejedno-krotnie przez brak dojazdu do pracy (likwidacja nierentownych połączeń PKP i PKS) oraz często też niedostosowanie kwalifikacji zawodowych do potrzeb lokalnego pracodawcy.

W ciągu ostatnich 3 lat ze świadczeń pomocy społecznej GOPS w Małdytach w formie zasiłku okresowego – z tytułu bezrobocia skorzystało:

2005 r. - 252 osoby, którym decyzją przyznano świadczenie (239 rodzin)

2006 r. - 199 osób, którym decyzją przyznano świadczenie (192 rodziny)

2007 r. - 148 osób, którym decyzją przyznano świadczenie (143 rodziny).

Powyższe dane wskazują na spadek w przyznawaniu pomocy finansowej w formie zasiłku okresowego akurat z tytułu bezrobocia, czego powodem jest też itp. migracja osób bezrobotnych za pracą do krajów UE, w związku z otwarciem granic.

Nie mniej jednak bezrobocie pozostaje nadal jednym z poważniejszych problemów trudnej sytuacji życiowej wielu osób i rodzin, klientów pomocy społecznej.

Dodatkowo niepokojącym jest fakt, że zjawisko długotrwałego bezrobocia niejednokrotnie dotyka coraz częściej ludzi młodych, czyli tych osób o największym potencjale możliwości życiowych i zawodowych. Jednak wraz z otwarciem granic do UE, migracja za pracą ludzi młodych stała się również zauważalna.

W wielu rodzinach obserwuje się także dziedziczenie bierności, brak aktywności zawodowej już u bardzo młodych ludzi. Nie mają oni często wsparcia ze strony swoich rodziców (szczególnie w rodzinach popegeerowskich), którzy nie mobilizują ich do działania, do zdobycia wykształcenia, do zmiany stylu życia, powielają jedynie istniejące już wzorce.

Szczególnie trudna jest aktywizacja osób długotrwanie bezrobotnych, ponieważ wraz z wydłużającym się okresem przebywania bez pracy, spada jej mobilność i postępuje zagrożenie biedą, marginalizacją społeczną tym samym zjawiskiem wykluczenia społecznego.

W celu ograniczenia tego zjawiska oraz przygotowania osób zagrożonych tym zjawiskiem do uczestnictwa w życiu społecznym oraz powrotu na rynek pracy – utworzony został w 2006 roku Klub Integracji Społecznej przy Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Małdytach.

Ograniczenie powyższego zjawiska odbywało się poprzez prowadzenie długofalowych działań na rzecz reintegracji społecznej i zawodowej osób długotrwanie bezrobotnych, klientów pomocy społecznej.

Podniesienie wiedzy ogólnej, kształtowanie nowych umiejętności, nauka radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych, kształtowanie umiejętności pozwalających na pełnienie ról społecznych i osiąganie pozycji społecznych dostępnych osobom nie podlegającym wykluczeniu społecznemu, wsparcie psychologiczne, socjalne, zawodowe i prawne – są działaniami niezbędnymi , by ograniczyć i przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu z powodu bezrobocia.

3.4 . ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH W GMINIE.

Definiując problem alkoholizmu przyjmuje się całokształt problemów związanych z używaniem napojów alkoholowych. Rozumie się to zarówno upośledzenie decyzji dotyczących rozpoczynania picia alkoholu jak i polegający na niemożności przerywania picia alkoholu. Problem alkoholizmu rozpatrywany jest w dwóch płaszczyznach:

- jako choroba alkoholowa (utrata kontroli picia , niemożność utrzymania się w abstynencji),
- jako zagadnienie spożycia napojów alkoholowych i akceptowanych przez społeczeństwo wzorów picia , co stwarza konieczność poszukiwania alkoholu.

Jedną z grup dysfunkcyjnych , która objęta jest pomocą stanowią osoby uzależnione od alkoholu. Nadużywanie napojów alkoholowych stanowi dziś bezsprzecznie jeden z najpoważniejszych problemów. Szerzące się zjawisko alkoholizmu dotyka wielu mieszkańców gminy nie respektuje płci, wieku ani statusu intelektualnego . Jego rozmiar i niszczycielskie działanie daje się obserwować wśród klientów pomocy społecznej.

Działania związane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych realizowane są ze środków pochodzących z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Dochody te wykorzystywane są na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i nie mogą być przeznaczone na inne cele.

W roku 2007 wysokość tychże środków wyniosła 78.266,87 zł.

Jednym z najskuteczniejszych sposobów profilaktyki jest zorganizowanie dzieciom i młodzieży atrakcyjnych form spędzania wolnego czasu.

W profilaktyce uzależnień czynny udział biorą nauczyciele oraz pedagodzy szkolni, którzy organizowali biwaki i wycieczki dla dzieci w różne ciekawe regiony Polski oraz pobyt na „Zieloną Szkołę”. Komisja dofinansowała w/w atrakcje dzieciom z rodzin, w których w znacznym stopniu występuje problem alkoholizmu.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych czynnie włączyła się w realizację Rządowego Programu Dożywiania Uczniów w Szkole i przeznaczyła środki finansowe na ten cel.

Zatrudnieni zostali : psycholog oraz psychiatra, którzy świadczą usługi osobom potrzebującym tego rodzaju pomocy.

Na gminnych Komisjach Rozwiązywania Problemów Alkoholowych spoczywa obowiązek podejmowania czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu. Komisja korzysta z tych kompetencji.

Aby przestrzec młodzież przed złymi skutkami alkoholizmu finansowane są spektakle profilaktyczne dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych.

Zgodnie z programem Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych współpracuje z instytucjami, które w swoich działaniach mają zadanie zwalczania i profilaktykę uzależnień. W realizację programu angażuje się:

- 1) Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej – udziela pomocy finansowej i materialnej rodzinom i osobom z problemem alkoholowym,
- 2) Policja – zapobiega zakłóceniom porządku publicznego, zwiększa wykrywanie niedozwolonej sprzedaży alkoholu, przeciwdziałania zjawiskom przemocy w rodzinie,
- 3) Służba zdrowia, Poradnia Zdrowia Psychicznego – leczenie choroby alkoholowej, wydawanie opinii przez lekarza biegłego w przedmiocie uzależnienia,
- 4) Kurator sądowy – nadzór w stosunku do osób podanych leczeniu odwykowemu,
- 5) Kościół – szerzenie wiedzy na temat wychowania w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- 6) Gminny Ośrodek Kultury - organizowanie imprez promujących zabawę bez używek, organizowanie konkursów plastycznych związanych tematycznie z tymi problemami.

3.5. KWESTIA PRZESTĘPCZOŚCI.

Przestępczość jest jednym z tych zjawisk społecznych, które odciskają dotkliwie piętno na funkcjonowaniu lokalnej społeczności. Jest to margines życia społecznego, ale intensywność zdarzeń oraz częstotliwość, z jaką występują, mogą mieć wpływ na formowanie się postaw i zachowań ludzi tworzących społeczność gminy.

W związku z przebiegiem przez gminę drogi krajowej E-7 na terenie gminy Odnotowuje się coraz więcej wypadków drogowych, w tym ze skutkiem śmiertelnym.

Według informacji o stanie porządku i bezpieczeństwa publicznego na terenie działania Komisariatu Policji w Morągu w roku 2007, rok 2007 charakteryzował się utrzymującym spadkiem zagrożenia przestępczością. Odnotowano wyższą wykrywalność przestępstw oraz wykroczeń. W przyszłości Policjanci będą koncentrować się na społecznej kontroli przestępczości – szerszym włączaniu mieszkańców w działania na rzecz bezpieczeństwa.

W ramach poprawienia bezpieczeństwa społeczeństwa Komisariat Policji w Morągu prowadzi m.in. na terenie Gminy Małdyty działania w ramach Programu Rządowego „Bezpieczne Miasto”.

3. 6. KWESTIA NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

W rozumieniu ustawy o pomocy społecznej – niepełnosprawność oznacza stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy, powodujący trwałe lub okresowe utrudnienie, ograniczenie bądź uniemożliwienie samodzielnej egzystencji.

Tymczasem w obecnej dobie niepełnosprawność jest również rozumiana jako wynik barier społecznych, ekonomicznych oraz fizycznych, jakie jednostka napotyka w środowisku zamieszkania. w związku z tym polityka społeczna powinna prowadzić aktywne działania, na wszystkich szczeblach życia społecznego oraz aktywnie pracować na rzecz równouprawnienia osób niepełnosprawnych, przeciwdziałać ich dyskryminacji i tworzyć mechanizmy wyrównujące szanse i warunki korzystania z przysługujących im praw.

Osobą niepełnosprawną jest taka osoba, która posiada odpowiednie orzeczenie wydane przez organ do tego uprawniony lub osoba, która takiego orzeczenia nie posiada, lecz odczuwa ograniczenie sprawności w wykonywaniu czynności podstawowych dla swojego wieku (zabawa, nauka, praca, samoobsługa).

Zbiorowość osób niepełnosprawnych dzieli się na 2 podstawowe grupy:

- osoby niepełnosprawne prawnie, czyli te, które posiadają odpowiednie, aktualne orzeczenie wydane przez organ do tego uprawniony i
- osoby niepełnosprawne biologicznie, tj. takie, które nie posiadają orzeczenia, ale odczuwają całkowite lub poważnie ograniczoną zdolność do wykonywania czynności podstawowych.

Osoba niepełnosprawna to osoba z naruszoną sprawnością organizmu trwale (lub okresowo), która utrudnia bądź ogranicza zdolność do pracy i wypełniania ról społecznych, jeżeli uzyskała orzeczenie o zakwalifikowaniu przez zespół itp. orzekania o niepełnosprawności do jednego ze stopni niepełnosprawności:

- 1) **znacznego** – do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę, mającą naruszoną sprawność organizmu niezdolną do podjęcia zatrudnienia albo zdolną do wykonywania zatrudnienia w zakładzie pracy chronionej, albo w zakładzie aktywności zawodowej, wymagającą niezbędnej pomocy w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby, w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji,
- 2) **umiarkowanego** - – do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, zdolną do wykonywania zatrudnienia na stanowisku pracy przystosowanym odpowiednio do potrzeb i możliwości wynikających z niepełnosprawności, wymagającą w celu pełnienia ról społecznych, częściowej lub okresowej pomocy innej osoby, w związku z ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.,

- 3) **lekkiego** - do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, zdolną do wykonywania zatrudnienia, nie wymagającą pomocy innej osoby, w celu pełnienia ról społecznych.,
- 4) **zakwalifikowaniu do osób niepełnosprawnych** przez zespół itp. Orzekania o niepełnosprawności w przypadku dzieci do 16 roku życia. Dzieci do 16 roku życia uznaje się za niepełnosprawne, bądź nie, ale nie zalicza się ich do stopni niepełnosprawności.

Niezdolności do pracy orzeczonej przez Lekarza Orzecznika ZUS:

orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji - wydawane jest w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych,

- 1) orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy – posiada osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy,
- 2) orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy - posiada osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji

Rehabilitacja zawodowa -to zespół działań, umożliwiających osobom niepełnosprawnym uzyskanie lub utrzymanie odpowiedniego zatrudnienia stosownie do niepełnosprawności oraz uzyskanie awansu zawodowego poprzez umożliwienie korzystania z poradnictwa zawodowego, szkoleń i pośrednictwa pracy.

Do realizacji tego celu niezbędne jest:

- dokonanie oceny zdolności do pracy poprzez przeprowadzenie badań lekarskich i psychologicznych oraz ustalenie kwalifikacji, doświadczeń zawodowych, uzdolnień i zainteresowań;
- prowadzenie poradnictwa zawodowego, umożliwiającego wybór odpowiedniego zawodu i szkolenia;
- przygotowanie zawodowe z uwzględnieniem perspektyw uzyskania zatrudnienia;
- dobór odpowiedniego miejsca pracy i jego wyposażenia;
- określenie środków technicznych umożliwiających lub ułatwiających wykonywanie pracy.

Rehabilitacja społeczna - zgodnie z zapisem w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – obejmuje

zakres działań związanych z umożliwieniem osobom niepełnosprawnym uczestnictwa w życiu społecznym, zawodowym poprzez:

- uczestnictwo w warsztatach terapii zajęciowej;
- uczestnictwo w turnusach rehabilitacyjnych;
- likwidację barier architektonicznych, w komunikowaniu się i technicznych;
- wyrabianie zaradności osobistej i aktywności w społeczeństwie;
- wyrabianie umiejętności samodzielnego wypełniania ról społecznych;
- kształtowanie w społeczeństwie właściwych postaw i zachowań wobec osób niepełnosprawnych.

Przestrzeganie praw osób niepełnosprawnych

Prawa osób niepełnosprawnych zostały określone w Uchwale Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 sierpnia 1997 r. Karta Praw Osób Niepełnosprawnych.

Z powyższego uregulowania wynika, iż osoby niepełnosprawne mają w szczególności prawo do:

- dostępu do dóbr i usług, umożliwiających pełne uczestnictwo w życiu społecznym;
- dostępu do leczenia i opieki medycznej, diagnostyki, rehabilitacji, edukacji leczniczej oraz zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze i sprzęt rehabilitacyjny;
- dostępu do wszechstronnej rehabilitacji mającej na celu adaptację społeczną;
- nauki w szkołach wspólnie ze swymi pełnosprawnymi rówieśnikami, do korzystania z edukacji specjalnej lub indywidualnej;
- pomocy psychologicznej, pedagogicznej lub innej specjalistycznej, umożliwiającej rozwój, zdobycie lub podniesienie kwalifikacji;
- pracy na otwartym rynku pracy zgodnie z możliwościami oraz do korzystania z doradztwa zawodowego i pośrednictwa pracy, a w szczególności do pracy w warunkach chronionych;
- zabezpieczenia społecznego, uwzględniającego konieczność ponoszenia zwiększonych kosztów wynikających z niepełnosprawności;
- życia w środowisku wolnym od barier funkcjonalnych, w tym dostępu do obiektów użyteczności publicznej, swobodnego przemieszczenia się i korzystania ze środków transportu, dostępu do informacji i możliwości komunikacji międzyludzkiej;
- posiadania samorządnej reprezentacji swego środowiska oraz do konsultowania z nim wszelkich projektów aktów prawnych;
- pełnego uczestnictwa w życiu publicznym, społecznym, kulturalnym, artystycznym, sportowym oraz do rekreacji i turystyki.

Z danych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Małdytach w odniesieniu do osób niepełnosprawnych wynika, że na przełomie 3 lat wypłacono następujące świadczenia:

Świadczenia	2005 r.	2006 r.	2007 r.
Zasiłki pielęgnacyjne	166	304	360
W tym:			
-dzieci do lat 5	9	25	10
-dzieci powyżej lat 5	68	77	98
-dorośli	89	202	252
Świadczenia pielęgnacyjne	34	39	37
Świadczenia z pomocy społecznej – zasiłki stałe	53	59	68
Objęto pomocą w formie usług opiekuńczych	15	15	15

3. 7. IDENTYFIKACJA NAJWAŻNIEJSZYCH PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH NA TERENIE GMINY

Atuty i potencjał rozwojowy gminy

Mocnym atutem gminy są duże obszary leśne, ilość jezior oraz Kanał Elbląski - zabytek na skalę światową. W okresie letnim funkcjonuje żegluga co stwarza dogodne warunki dla relaksu i wypoczynku.

Dodatkową ofertą turystyczną są gospodarstwa agroturystyczne. Na terenie gminy funkcjonują trzy gospodarstwa agroturystyczne, które oferują ciekawą formę wypoczynku.

Dobrze rozbudowana jest struktura dróg i komunikacji (PKS, PKP). Niestety połączenia komunikacyjne nie są na miarę potrzeb i oczekiwań mieszkańców Gminy.

Słabe Strony

Najczęściej wymienianą słabością gminy Małdyty jest brak, pomimo sprzyjających warunków krajobrazowych, ośrodków rekreacyjnych,

turystycznych , wypoczynkowych. Szczególnie odczuwany jest brak zagospodarowania terenów położonych wzdłuż Kanału Elbląskiego. Brak jest wypożyczalni sprzętu sportowego(rowery wodne, sprzęt pływający, deski surfingowe, itp.)

Najważniejsze problemy społeczne w gminie

Za najważniejsze problemy w gminie uznano bezradność, alkoholizm, niepełnosprawność oraz bezrobocie. Problemy te są silnie ze sobą skorelowane. Z coraz większą intensywnością dotyczą mieszkańców gminy i w niedalekiej przyszłości mogą być jeszcze bardziej odczuwalne, szczególnie alkoholizm.

Długotrwałe bezrobocie i niskie dochody spowodowały w ostatnich latach dającą się zauważyć emigrację. Po otwarciu granic wielu mieszkańców, często całe rodziny wyjeżdżają do krajów UE, głównie do Wielkiej Brytanii. Mimo poprawy sytuacji materialnej rodzin pozostających w Polsce , rozłąki te nie wpływają pozytywnie na funkcjonowanie i zespolenie rodzinne.

Kolejnym problemem społecznym naszej gminy jest bezradność, głównie w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego. Do grupy tej zaliczają się głównie długotrwałe bezrobotni, upośledzeni umysłowo, chorzy psychicznie, osoby stare, niepełnosprawne, bezdomni alkoholicy, narkomani oraz osoby całkowicie bezradne.

Należy zauważyć , iż według oficjalnych statystyk problem alkoholizmu jest marginalny, natomiast według mieszkańców jest widocznym i ciągle narastającym negatywnym zjawiskiem społecznym. Bardzo niepokojącym zjawiskiem jest nadużywanie alkoholu przez kobiety i coraz młodsze osoby. Przyczyną alkoholizmu jest długotrwałe bezrobocie co wiąże się z brakiem zajęcia.

Problemy te powodują wzrost niewydolności opiekuńczo – wychowawczej rodzin oraz demoralizacji młodzieży.

Obserwuje się, że największą grupę niezaradnych podopiecznych tworzą osoby zaradne w obszarze samoobsługi i w grupach w środowisku lokalnym, natomiast w pewnym stopniu niezaradne w rodzinie.

Obserwuje się wśród naszych podopiecznych zwiększoną zapadalność na choroby psychiczne , głównie schizofrenię i depresję. Było kilka przypadków samobójstw.

Szczególnie narażone grupy społeczne

Za osoby , których w największym stopniu dotyczą lokalne problemy społeczne , uznano dzieci i młodzież , przede wszystkim te pochodzące z rodzin biednych i wielodzietnych. Przyczyną tego stanu rzeczy są niewątpliwie : ubóstwo, brak miejsc pracy zbyt małą ilość miejsc organizujących opiekę i wsparcie.

Za szczególnie narażonych uznano także osoby bezrobotne , w tym młodzież i absolwentów szkół szukających pracy oraz osoby z najniższym wykształceniem.

Kolejną grupą mieszkańców , która odczuwa skutki problemów społecznych , są ludzie starsi i samotni. Problemy społeczne dotyczą również te jednostki, które utrzymują się tylko z rolnictwa (małoobszarowe gospodarstwa prowadzone przez ludzi starszych nie mających następców.

W kwestii związanej z wyborem odbiorców , do których powinna trafiać pomoc , uznano , iż w pierwszej kolejności wspierać należy dzieci i młodzież , rodziny dysfunkcyjne , ubogie , bezrobotne , z problemem alkoholowym i wielodzietne.

Pomoc społeczna powinna otaczać opieką również osoby samotne i stare. W ciągu ostatnich trzech lat procentowy udział osób i rodzin korzystających ze świadczeń pomocy społecznej w stosunku do liczby ludności gminy Małdyty przedstawia się następująco:

Rok 2005 - 25 %

Rok 2006 - 24 %

Rok 2007 - 22 %

Główne przyczyny udzielania pomocy w tych latach to: ubóstwo, bezrobocie, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, niepełnosprawność, wielodzietność, potrzeba ochrony macierzyństwa. Ubóstwo i bieda , tak jak obfitość i bogactwo zawsze były obecne w historii ludzkości. Kryterium biedy lub bogactwa stanowi stopień zaspokojenia podstawowych potrzeb jednostki. .

Zatem przedmiotem szczególnej troski naszego samorządu gminnego winny stać się :

1. Pomoc dzieciom z najuboższych rodzin,
2. Pomoc bezrobotnym w przekwalifikowaniu się i znalezieniu pracy.
3. Pomoc ludziom starym
4. Pomoc osobom nie radzącym sobie z opieką i wychowaniem dzieci ,zwłaszcza w rodzinach niepełnych i wielodzietnych.
5. Leczenie alkoholików
6. Pomoc osobom niepełnosprawnym.
7. Pomoc dla samotnych kobiet w ciąży i matek , które są w trudnej sytuacji życiowej.
8. Pomoc bezdomnym

4. ANALIZA SWOT

Bardzo użyteczną metodą przy określaniu priorytetów rozwojowych jest coraz powszechniej stosowana w pracach nad strategią analiza SWOT, oceniająca zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne czynniki wpływające na działania związane z programowaniem strategicznym strategii.

Wnikliwe opracowanie SWOT jest istotnym etapem procesu planowania strategicznego. Przy właściwym opracowaniu stanowi punkt wyjściowy dla określenia celów strategicznych oraz projektów socjalnych. Dodać należy, że w analizie SWOT odniesiono się wyłącznie do kwestii społecznych.

Przedstawione poniżej czynniki obejmują:

- 1) **siły** – wewnętrzne uwarunkowania o pozytywnym wpływie na sytuację społeczną
- 2) **słabości** – wewnętrzne uwarunkowania o negatywnym wpływie na sytuację społeczną
- 3) **szanse** – zewnętrzne uwarunkowania o pozytywnym wpływie na realizację celów,
- 4) **zagrożenia** – zewnętrzne uwarunkowania o negatywnym wpływie na realizację celów.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> - dobre rozpoznanie i działanie w zakresie bezdomności - wzrost znaczenia wykształcenia - dobra sytuacja mieszkaniowa gminy oraz rozwinięta infrastruktura komunalna, - zaangażowanie środowiska osób niepełnosprawnych w działania samopomocowe, - dobre rozpoznanie potrzeb osób niepełnosprawnych, - dobrze rozwinięta sieć telekomunikacyjna, - dobrze rozwinięte rolnictwo indywidualne, - dobry obieg informacji o formach pomocy, - dostateczna dostępność do jednostek organizacyjnych pomocy społecznej dla osób starszych, - wysoki poziom koordynacji działań oraz współpracy podmiotów zajmujących się problematyką dzieci i młodzieży 	<ul style="list-style-type: none"> - niski poziom kwalifikacji zawodowych ludzi bezrobotnych, - występowanie wysokiego bezrobocia długotrwałego oraz zjawiska dziedziczenia bezrobocia, - niedostateczna baza zabezpieczająca potrzeby społeczne (niedostateczna liczba mieszkań socjalnych i komunalnych, brak placówek pomocy dla samotnych matek z dziećmi, brak miejsc dla ofiar przemocy), - niedostateczne dofinansowywanie oświaty i nauki, - brak dostępu do szkół ponadpodstawowych dla dzieci niepełnosprawnych, - wzrost przestępczości, - brak wystarczającej oferty pomocy społecznej oraz rehabilitacyjnej dla osób niepełnosprawnych, - istnienie barier architektonicznych utrudniających życie społeczne, - brak rozpowszechniania w środowisku lokalnym pozytywnych postaw

<ul style="list-style-type: none"> -prowadzenie działań socjalnych i zapobiegających dysfunkjom rodziny, - dobra współpraca pomiędzy sferą rządową i pozarządową, - duże zainteresowanie samorządu problematyką dzieci i młodzieży - bardzo dobra współpraca z PCPR-em, Kościołem , Urzędem Gminy i Stowarzyszeniami - wyspecjalizowana kadra pracowników społecznych, przygotowana do pracy z osobami uzależnionymi, bezrobotnymi , starymi, - dobra dostępność do domów pomocy społecznej, - współpraca z instytucjami pozarządowymi zajmującymi się osobami uzależnionymi, - prawidłowo wykorzystane środki finansowe pochodzące z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, - stosowanie działań zapobiegających bezdomności - istnienie terenów wypoczynkowych i rekreacyjnych 	<ul style="list-style-type: none"> charytatywnych, - brak małych form pomocy społecznej dla osób starszych , umożliwiających kontynuację zainteresowań i aktywności zawodowej , - zwiększanie się liczby osób w wieku poprodukcyjnym, - brak specjalistów zajmujących się rodzinami z różnymi problemami, - przeciążenie pracowników socjalnych ilością zadań, - niepodejmowanie działań w kierunku rozwoju opieki zastępczej, - marginalizacja problemów osób starszych oraz izolacja placówek pomocy społecznej, - brak możliwości kontynuacji aktywności zawodowej wśród osób starszych, - niedostateczna liczba ośrodków wsparcia dla rodzin w kryzysie, - istnienie modelu rodziny wielopokoleniowej, - brak organizacji zajmujących się pomocą osobom bezrobotnym oraz bezdomnym, - brak infrastruktury stacjonarnej skierowanej do osób bezdomnych oraz wychodzących z bezdomności, - brak standaryzowanych usług dla osób bezdomnych.
<p>SZANSE</p>	<p>ZAGROŻENIA</p>
<ul style="list-style-type: none"> - wzrost poziomu wykształcenia mieszkańców oraz zwiększenie dostępności do szkół różnego stopnia - racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych, - wykorzystywanie w pełni nowych źródeł energii, recyklingu odpadami, - brak uciążliwego przemysłu i transportu dla środowiska naturalnego, - ciągłe doskonalenie się kadry pomocy społecznej, - istnienie partnerstwa pomiędzy władzami gminy a organizacjami pozarządowymi w zakresie rozwiązywania problemów bezrobocia, niepełnosprawności, - upowszechnianie problematyki niepełnosprawności, - wzrost społecznej akceptacji i podmiotowe traktowanie osób 	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost patologii spowodowanych zwiększającym się bezrobociem, ubóstwem, brakiem środków do życia, - wzrost stopy bezrobocia , bezrobocia długotrwałego oraz dziedziczenia bezrobocia, - niewystarczające przygotowanie absolwentów do potrzeb w zakresie służb pomocy społecznej, -postępująca degradacja wartości rodziny ,postępująca apatia i zniechęcenie oraz upadek „ kultury pracy” , - brak wzrostu kształcenia ustawicznego na obszarach wiejskich, - brak standaryzacji w usługach socjalnych - zła sytuacja ekonomiczno- gospodarcza kraju źle wpływa na pomoc niepełnosprawnym, - wzrost zapotrzebowania na placówki opieki stacjonarnej , usługi opiekuńcze,

<p>niepełnosprawnych , starszych , samotnych i chorych psychicznie,</p> <ul style="list-style-type: none"> - prawidłowy przepływ informacji pomiędzy sektorem publicznym a pozarządowymi w dziedzinie pomocy społecznej, - uwrażliwienie systemu oświaty na problemy osób starszych, - dostosowanie infrastruktury do osób starszych, likwidowanie barier architektonicznych, -uwrażliwianie młodzieży na potrzeby ludzi starszych, - prowadzenie promocji zdrowia dla osób starszych, - wysoki poziom współpracy pomiędzy szkołą a rodziną, - racjonalne rozdzielanie środków publicznych, - wzrost znaczenia organizacji pozarządowych na rzecz dzieci i młodzieży, - możliwość korzystania ze środków finansowych Unii Europejskiej, - dostosowanie standardów do wymogów UE, - ciągle doskonalenie i podnoszenie kwalifikacji zawodowych przez kadre pomocy społecznej, - współpraca fachowców różnych dziedzin na rzecz przeciwdziałania uzależnieniom, - istnienie systemu wsparcia dla osób z problemem uzależnienia, -skuteczność i efektywność podejmowanych działań na rzecz osób uzależnionych , - istnienie programów pomocowych skierowanych do osób bezdomnych , - dobra współpraca GOPS-u z organizacjami pozarządowymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - rozwój zjawiska wykluczenia społecznego niektórych społecznych, - przeciążenie pracowników socjalnych ilością zadań, - brak wykwalifikowanej kadry w stosunku do potrzeb , - brak lokalnych i regionalnych działań skierowanych do długotrwale bezrobotnych, - brak wzrostu mobilności zawodowej, - istnienie zjawiska nielegalnego zatrudnienia, - występowanie zjawiska „ uzależnienia” od pomocy społecznej , -zmniejszająca się liczba miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych, - złe zabezpieczenie przez państwo poziomu życia osób w podeszłym wieku , - istnienie negatywnego stereotypu człowieka starego, - brak stabilności prawa w dziedzinie pomocy społecznej , -rozpad więzi społecznych i zanik kontroli społecznej , -brak statystyk i rozpoznania potrzeb osób starych , -wzrost patologii wśród osób starszych , -alienacja i marginalizacja zagrożonych grup społecznych , -istnienie zjawiska wyuczonej bezradności , wśród społeczeństwa, -brak ofert szkoleniowych dotyczących pracy z dziećmi , młodzieżą i rodziną dla kadry pomocy społecznej , -przeciążenie pracowników socjalnych ilością zadań, - brak akceptacji społecznej osób bezdomnych.
---	---

Sposoby przyczyniania się do rozwiązywania lokalnych problemów społecznych

Za najważniejsze inicjatywy, jakie mogą się przyczynić do rozwiązywania lokalnych problemów społecznych według przedstawicieli różnych instytucji to: przeznaczenie środków na przeciwdziałanie bezrobociu i tworzenia nowych miejsc pracy, aktywizacja społeczeństwa, pomoc najuboższym, podjęcie intensywnych działań zmierzających do budowy obiektów sportowo-kulturalnych. Podejmowanie działań zmierzających do przeciwdziałania przemocy w rodzinie, inicjowanie i wpieranie przedsięwzięć mających na celu podnoszenie świadomości społecznej. Ważnym sposobem na rozwiązywanie problemów społecznych jest organizowanie dożywiania dzieci w szkołach, udostępnienie pomieszczeń na organizowanie spotkań, porad ze specjalistami czy organizacja zajęć pozalekcyjnych.

Dobrym prognozą na przyszłość w rozwiązywaniu problemów społecznych są Plany Odnowy Wsi.

5. ZASOBY UMOŻLIWIAJĄCE ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH

Zasobami umożliwiającymi rozwiązywanie problemów społecznych określamy instytucje znajdujące się na terenie gminy niezależne od podmiotu prowadzącego, a działające w obszarze polityki społecznej i rozwiązujące dane problemy. Są to zarówno jednostki samorządowe, jak i niepubliczne, na przykład organizacje pozarządowe.

5.1 . INSTYTUCJE SAMORZĄDOWE

5.1 .1 .Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Małdytach ma swoją siedzibę w budynku będącym własnością gminy, zlokalizowanym przy ulicy Kopernika 13 zwanym budynkiem GOK.. Budynek jest trzy kondygnacyjny. Ośrodek mieści się w pokojach na II piętrze.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Małdytach jest jednostką realizującą zadania ustawowe z zakresu ustawy o pomocy społecznej. Funkcjonuje w oparciu o statut uchwalony uchwałą nr XXIX/293/06 Rady Gminy Małdyty z dnia 27 września 2006 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminnego ośrodka Pomocy Społecznej w Małdytach. Statut określa cele i zadania ośrodka oraz zawiera podstawowe uregulowania związane z organizacją i gospodarką finansową. Strukturę organizacyjną ośrodka, oraz zasady jego funkcjonowania określa regulamin organizacyjny wprowadzony zarządzeniem Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Małdytach.

Zadania ośrodka realizują: kierownik ośrodka, 2 starszych specjalistów pracy socjalnej, 2 specjalistów pracy socjalnej, 2 podinspektorów ds. świadczeń

rodziny i zaliczki alimentacyjnej, 1 kasjer, 1 główny księgowy oraz referent d.s. KIS a także 4 opiekunki nad chorym w domu.

Zespół zatrudniony w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej intensywnie uczestniczy we wszystkich formach kształcenia oraz podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

5.2 INSTYTUCJE POZARZĄDOWE

Elementem współtworzącym politykę społeczną są organizacje pozarządowe, których działalność polega na niesieniu pomocy osobom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej. Ich działania należy ocenić pozytywnie.

W gminie Małdyty funkcjonuje Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Pomocy Dziecku i Rodzinie z siedzibą w Szymonowie. Przez to Stowarzyszenia był realizowany program stypendialny.

Koło Emerytów „Złota Jesień” – zrzesza emerytów i rencistów w celu integracji osób nieaktywnych zawodowo (wiek poprodukcyjny). Opiekę nad Kołem sprawuje Gminny Ośrodek Kultury w Małdytach.

TPD – Koło w Małdytach – bardzo prężnie działa i współpracuje z GOPS – aktywizuje dzieci i młodzież niepełnosprawną z terenu naszej gminy. Organizuje turnusy rehabilitacyjne oraz służy pomocą osobom niepełnosprawnym i ich rodzinom.

W szkołach działają Koła PCK.

Z organizacjami pozarządowymi istnieje dobry przepływ informacji dotyczący podopiecznych korzystających z pomocy.

5.3 INSTYTUCJE INNE

Przy realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej, niewątpliwie wskazana będzie współpraca z takimi instytucjami jak:

- PCPR w Ostródzie
- PUP w Ostródzie
- Posterunek Policji
- Sąd Rejonowy w Ostródzie
oraz inne poradnie

Wśród innych instytucji działających na terenie naszej gminy na szczególne uwzględnienie zasługuje działalność Caritas Diecezji Elbląskiej Oddział w Szymonowie, który założony został w 1999 roku. Działa na rzecz społeczności Parafii Szymonowo. Pozyskuje środki ze zbiórki datków do puszek i imprez organizowanych w obrębie Parafii, np. dożynki parafialne. Uzyskane środki przeznaczone są na pomoc dzieciom z rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, np. wyprawka, paczki świąteczne. Swoim wsparciem obejmują również rodziny w trudnej sytuacji materialnej, zdrowotnej lub dotknięte zdarzeniem losowym.

6. MISJA

ZAPEWNIENIE MIESZKAŃCOM GMINY MAŁDYTY DOBROSTANU ORAZ PRZECIWDZIAŁANIE MARGINALIZACJI I WYKLUCZENIU SPOŁECZNEMU

7. CELE STRATEGICZNE

Problem :

Istnienie długotrwałego bezrobocia na terenie gminy Małdyty skutecznie uniemożliwia realizację celów osobistych i zawodowych znacznej grupie mieszkańców , pogłębiając obszary ubóstwa .

Cel strategiczny 1

System wsparcia na rzecz osób bezrobotnych

Cele szczegółowe

- 1.1 Rozwijanie aktywnych form pomocy osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym , długotrwanie bezrobotnym , w tym kobietom .
- 1.2 Monitoring socjalny – wypracowanie form postępowania wobec osób w sytuacji kryzysowej długotrwałego pozostawania bez pracy.

Kierunki działania :

1. Stała współpraca z Powiatowym Urzędem Pracy w zakresie monitorowania i rozwiązywania zjawiska bezrobocia na terenie gminy:
 - a. organizacja prac interwencyjnych i robót publicznych ,
 - b. promowanie klubów pracy i szkoleń.
2. Objęcie pracą socjalną osób długotrwanie bezrobotnych , tak by zachęcać je do systematycznego poszukiwania zatrudnienia . W szczególności należy dążyć do udzielania osobom bezrobotnym wszechstronnej pomocy w zakresie : poradnictwa i zapoznawania z aktywnymi technikami poszukiwania pracy.
3. Objęcie pomocą materialną rodzin dotkniętych problemem bezrobocia.
4. Tworzenie na terenie gminy sprzyjającego klimatu dla potencjalnych inwestorów, mogących tworzyć nowe miejsca pracy.

5. Tworzenie na terenie gminy nowatorskich działań zmierzających do aktywizacji osób bezrobotnych.
6. Współdziałanie w programach realizowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego przez instytucje rynku pracy.
7. Bieżący monitoring ofert programowych i ewentualne opracowanie projektów mających na celu rozwiązywanie problemu bezrobocia w szczególności wśród kobiet i osób długotrwale bezrobotnych.

Problem :

Zapewnienie właściwej opieki samotnym, w podeszłym wieku i niepełnosprawnym.

Cel strategiczny 2

Rozwijanie zintegrowanego systemu wsparcia na rzecz osób starszych i niepełnosprawnych

Cele szczegółowe

- 2.1. Zapewnienie odpowiednich form opieki osobom wymagającym takiej opieki.
- 2.2. Usprawnianie osób starszych i niepełnosprawnych.
- 2.3. Aktywizacja rodzin na rzecz zapewnienia opieki osobom najbliższym.
- 2.4. Podejmowanie działań zmierzających do ograniczenia skutków niepełnosprawności.
- 2.5. Aktywizacja osób upośledzonych i chorych psychicznie.

Kierunki działania :

1. Utrzymanie osób niepełnosprawnych i starszych w miejscu ich zamieszkania w szczególności poprzez :
 - a. propagowanie aktywnego i zdrowego stylu życia,
 - b. ułatwienie kontaktu z placówkami rehabilitacyjnymi,
 - c. uwrażliwienie społeczności lokalnej na potrzeby osób starszych i niepełnosprawnych,
 - d. rozwijanie usług opiekuńczych w szczególności poprzez podnoszenie kwalifikacji kadry, co ma bezpośredni wpływ na jakość świadczonych usług,
 - e. rozwój oferty kulturalnej adresowanej do osób w podeszłym wieku w celu ich aktywizacji,
 - f. podjęcie działań zmierzających do powołania grup samopomocowych :

- dla osób starszych,
 - dla osób niepełnosprawnych ,
2. Rozwój pracy socjalnej i działań na rzecz integracji osób niepełnosprawnych ze środowiskiem lokalnym :
 - a. budowa projektów socjalnych promujących integrację społeczną,
 - b. rozwój oferty kulturalnej aktywizującej osoby niepełnosprawne.
 3. Wsparcie materialne dla osób samotnych , w podeszłym wieku i osób niepełnosprawnych.
 4. Podejmowanie działań zmierzających do systematycznego łamania barier dla osób niepełnosprawnych ruchowo.
 5. Współdziałanie z PFRON i organizacjami pozarządowymi dla skutecznego rozwiązywania problemów osób niepełnosprawnych .
 - a. systematyczne pozyskiwanie środków na łamanie barier architektonicznych,
 - b. systematyczna działalność informacyjna dot. Problemu niepełnosprawności w tym za pośrednictwem strony internetowej Urzędu Gminy ,
 6. Współpraca z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie i Powiatowym Urzędem Pracy w zakresie aktywizacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych.
 7. Rozwój działań informacyjnych i promocyjnych związanych z pozycją osób w podeszłym wieku i niepełnosprawnych.
 8. Wsparcie osób zaburzonych i chorych psychicznie w samodzielnym funkcjonowaniu na terenie gminy w szczególności poprzez opiekę medyczną , poradnictwo socjalne i pomoc materialną.

Problem :

Dysfunkcje opiekuńczo – wychowawcze w rodzinach wymagających profesjonalnej pomocy w rozwiązywaniu pojawiających się trudności

Cel strategiczny 3

Budowa zintegrowanego systemu pomocy rodzinie dysfunkcyjnej

Cele szczegółowe

- 3.1. Utrzymanie dziecka w rodzinie :

- pomoc rodzinom niewydolnym wychowawczo w przezwyciężaniu problemów opiekuńczo – wychowawczych poprzez odtworzenie albo wzmocnienie ich funkcji ,
 - zapewnienie dzieciom i młodzieży odpowiednich warunków do życia i rozwoju zgodnie z ich potrzebami i przysługującymi im prawami ,
 - pomoc młodzieży w życiowym usamodzielnieniu poprzez nabycie umiejętności społecznych umożliwiających prawidłową adaptację społeczną oraz integrację ze środowiskiem ,
 - przeciwdziałanie szerzeniu się postaw destrukcyjnych , agresywnych , aspołecznych w środowisku dzieci i młodzieży,
- 3.2. Zapewnienie opieki i wychowania dzieciom pozbawionym częściowo lub całkowicie opieki rodziców z zachowaniem priorytetu prorodzinnych form opieki zastępczej :
- zagwarantowanie dzieciom i młodzieży właściwych warunków opiekuńczo - wychowawczych poprzez umieszczenie w prorodzinnych formach opieki najbardziej zbliżonych do środowiska rodzinnego lub formach instytucjonalnych odpowiednio do diagnozy dziecka , na czas kryzysu rodziny naturalnej.
 - reintegracja rodziny poprzez ponowne podjęcie funkcji opiekuńczo – wychowawczych przez rodzinę naturalną dziecka po przezwyciężeniu problemów życiowych stanowiących przyczynę umieszczenia dziecka poza rodziną oraz odtworzenie i wzmocnienie funkcji rodziny naturalnej.
- 3.3. Aktywne rozwiązywanie sytuacji kryzysowej w rodzinie.
- objęcie opieką psychologiczną i pedagogiczną rodziny w której występuje kryzys,
 - wsparcie instytucjonalne rodziny pozostającej w kryzysie.

Kierunki działania :

1. Systematyczna praca socjalna z rodzinami z problemem opiekuńczo – wychowawczym polegająca na :
 - a)diagnozie deficytów w zakresie pełnienia ról rodzicielskich , wydolności opiekuńczo – wychowawczej , zaniechań względem dzieci ,
 - b)diagnozie – ocenie sytuacji dziecka w rodzinie , środowisku szkolnym , rówieśniczym.
2. Pomoc materialna dla rodzin pozostających w trudnej sytuacji ekonomicznej realizowana przez Ośrodek Pomocy Społecznej :
 - a . z systemu pomocy społecznej ,
 - b . z systemu świadczeń rodzinnych.
3. Systematyczna współpraca z istniejącymi w powiecie jednostkami zapewniającymi opiekę dla dzieci.
4. Systematyczna współpraca z wymiarem sprawiedliwości właściwym ze względu na położenie gminy , w szczególności :
 - a. sądem rodzinnym ,
 - b. kuratorami sądowymi dla dzieci i młodzieży.

5. Współpraca z organizacjami pozarządowymi promującymi rodzinne formy opieki zastępczej.
6. Współuczestnictwo w kampaniach medialnych i informacyjnych organizowanych przez inne podmioty pomocy społecznej (PCPR , GOPS , inne).
7. Systematyczne współdziałanie Ośrodka Pomocy Społecznej z placówkami oświatowymi w celu bieżącej analizy sytuacji dzieci i młodzieży uczęszczającej do szkół , a w szczególności przeciwdziałanie pojawiającym się patologiom,
8. Wspieranie działań mających na celu utworzenie na terenie gminy świetlicy środowiskowej zapewniającej dzieciom pomoc w nauce , opiekę i rozrywkę po lekcjach , posiłek.

Problem :

Choroba alkoholowa jest jednym z poważniejszych problemów społecznych na terenie gminy , staje się przyczyną szeregu negatywnych zjawisk , skutecznie ograniczając wydolność rodzin dotkniętych tym problemem

Cel strategiczny 4

Budowa zintegrowanego systemu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na terenie gminy.

Cele szczegółowe

- 4.1 . Zapobieganie powstawaniu nowych problemów alkoholowych ,
- 4.2. Zmniejszanie rozmiarów problemów , które aktualnie występują ,
- 4.3. Zwiększenie zasobów niezbędnych do radzenia sobie z już istniejącymi problemami.

Kierunki działania:

1. Ograniczanie i zmiana struktury spożycia napojów alkoholowych.
2. Zmiana zachowań i postaw mieszkańców w sytuacjach związanych z alkoholem.
3. Wdrożenie stosownych form profilaktyki kierowanej w szczególności do dzieci i młodzieży,
4. Budowanie skutecznych form kontroli prawnej i społecznej nad szkodliwymi formami postępowania osób nadużywających alkoholu.
5. Zwiększenie skuteczności i dostępności terapii w zakresie nowoczesnych strategii i metod rozwiązywania problemów alkoholowych .
6. Przeciwdziałanie przemocy domowej.
7. Organizacja spotkań informacyjnych dla rodzin dotkniętych problemem uzależnień.

Cele i kierunki działań są realizowane zgodnie z przyjmowanym corocznie przez Radę Gminy Gminnym Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zawierającym szczegółowe działania w ww. zakresie.

Problem :

Właściwa ocena możliwości lokalnego systemu pomocy społecznej i jego rozwój zgodnie i ze zmieniającymi się potrzebami społecznymi

Cel strategiczny 5

Diagnozowanie i monitorowanie problemów społecznych.

Cele szczegółowe :

- 5.1 . Ocena stanu potrzeb społecznych.
- 5.2. Ocena możliwości skutecznego reagowania na pojawiające się kwestie społeczne.

Kierunki działania :

1. Systematyczny monitoring problemów społecznych realizowany przez pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej.
2. Systematyczna analiza zasobów finansowych przeznaczonych na realizację zadań własnych i zleconych.
3. Coroczne informowanie radnych i decydentów o istniejących potrzebach i kwestiach społecznych .
4. Analiza świadczonej pomocy ze względu na efektywność i właściwość adresatów.
5. Ciągłe podnoszenie kwalifikacji przez kadre pomocy społecznej w celu lepszego rozpoznawania i reagowania na pojawiające się kwestie społeczne.
6. Systematyczny monitoring istniejących i rozpoczynających się programów celowych i funduszy służący ewentualnemu pozyskiwaniu środków zewnętrznych na rozwiązywanie lokalnych potrzeb społecznych.

8 . MONITORING I WDRAŻANIE STRATEGII

8.1. MONITORING I EWALUACJA

Skuteczność funkcjonowania przyjętej strategii zależeć będzie od:

- a. monitoringu i ewaluacji,
- b. budowy programów celowych rozwijających przyjęte kierunki działań.

Monitoring i ewaluacja zapisów strategicznych polegają na systematycznej ocenie realizowanych działań oraz modyfikacji kierunków działania w przypadku istotnych zmian społecznych, które mogą pojawiać się poprzez zmianę regulacji prawnych czy też narastanie poszczególnych dolegliwości społecznych.

Całościowa ocena wymaga odpowiedzi na pytania o zgodność ocenianej polityki z przyjętymi wartościami i zasadami. Ewaluacja jest działalnością z natury Normatywnej, gdyż z jednej strony wykorzystuje się w niej istniejące normy, z drugiej zaś w jej wyniku mogą pojawić się propozycje wprowadzenia nowych norm i procedur. Jest także działalnością instrumentalną, ponieważ jej podstawowym celem jest dostarczenie podmiotom polityki społecznej praktycznej wiedzy potrzebnej przy podejmowaniu decyzji.

Elementami skutecznego monitoringu i ewaluacji będą przede wszystkim;

a. Zespół wdrażający strategię.

Zespół powinien zostać powołany przez wójta gminy odrębnym zarządzeniem, a w jego skład mogą wejść m.in.: z-ca wójta lub sekretarz gminy, kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej, przedstawiciel Gminnej Komisji Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, radni, przedstawiciel Komisji Oświaty, Zdrowia i Spraw Socjalnych, nauczyciel.

b. Roczna ocena wdrażania strategii.

Zespół wdrażający Strategię winien się zbierać przynajmniej raz w roku i ocenić poziom wdrażania poszczególnych celów i kierunków działań. Zespół swoją ocenę powinien przekazać wójtowi i radzie, sugerując przyjęcie proponowanych rozwiązań, np. programów, celów, programu rozwiązywania problemów alkoholowych.

8.2. CECHY PROGRAMÓW I PROJEKTÓW

Strategia Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych będzie skuteczna, o ile przedstawiciele samorządu lokalnego znajdą zasoby umożliwiające budowę i realizację programów celowych zgodnych z przyjętymi kierunkami działań. Programy można realizować w okresach rocznych, dłuższych lub krótszych, w zależności od charakteru danego projektu.

Przy budowie projektów znaczenie będą miały środki, które Rada Gminy rocznie będzie przeznaczała na ten cel. Projekty można realizować w ramach:

- a. własnych zasobów samorządu (np. projekty GOPS),
- b. poprzez organizacje pozarządowe,

c. poprzez inne instytucje zewnętrzne.

Projekty i programy mogą być przyjmowane przez Radę Gminy stosownymi uchwałami, które winny przybierać formułę załączników do niniejszej strategii.

Projekty i programy realizowane w ramach strategii powinny być zgodne z przyjętymi kierunkami działań i powinna je cechować :

- a. **efektywność** (jest to jedna z najbardziej pożądaných cech polityki społecznej i jednocześnie kryterium jej oceny . Stosowana w polityce społecznej w znaczeniach nadawanych jej przez ekonomię , prakseologię i socjologię. Jest to relacja między osiągniętymi bądź planowanymi celami (korzyściami) danego działania a ponoszonymi lub planowanymi nakładami. Można tego dokonywać dwoma sposobami : osiągając maksymalny stopień realizacji celu przy danym nakładzie zasobów (zwiększenie wydajności) lub używając minimalnego nakładu środków , by w jak największym stopniu zbliżyć się do realizacji celu (oszczędzanie zasobów). Efektywne programy realizowane w ramach strategii rozwiązują jedną kwestię społeczną , nie przyczyniając się do powstania nowych , służą zachowaniu równowagi między interesami różnych grup społecznych oraz podnoszą poziom zaspokajania potrzeb społeczeństwa , oszczędnie i wydajnie dysponując posiadanymi środkami ;
- b. **skuteczność** (jest to zgodność między stanem rzeczy , określanym jako skutek danego , a zakładanym celem. Skuteczność jest stopniowalna : za skuteczne uznaje się nie tylko działania , których skutki są tożsame z celem , ale i te , które zbliżają do jego osiągnięcia. Skuteczność jest oceną , dla której punktem odniesienia jest wzorzec stanu docelowego . Ten stan docelowy w polityce społecznej może być postrzegany bardziej konkretnie – jako pożądane i zaplanowane zmiany w jakiejś dziedzinie życia społecznego (np. ograniczenie obszarów biedy);
- c. **celowość** (jest to cecha oznaczająca dotarcie z danym programem do środowiska osób rzeczywiście go potrzebujących. Powinna się opierać na rzetelnie przeprowadzonej diagnozie problemu).

8.3. PROPONOWANE PROJEKTY

W ramach prac nad Strategią Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych proponuje się następujące projekty , które w istotny sposób mogą się przyczynić do rozwiązywania lokalnych problemów społecznych. Wyniki tych prac , będących podstawą w planowaniu strategicznym , obrazują prezentowane poniżej streszczenia.

PROJEKT 1

NAZWA PROJEKTU

Gminna Świetlica Środowiskowa.

MIEJSCE REALIZACJI PROJEKTU

W budynku Szkoły Podstawowej w Małdytach lub Gimnazjum w Małdytach,

WNIOSKODAWCA PROJEKTU

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

CEL STRATEGICZNY PROJEKTU

Pomoc rodzinom dysfunkcyjnym w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych.

CEL SZCZEGÓŁOWY

Pomoc dzieciom i młodzieży w nauce , zapewnienie opieki i rozrywki po lekcjach oraz posiłek.

PARTNERZY REALIZUJĄCY PROJEKT

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Urząd Gminy, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Małdytach , Szkoły .

DOSTOSOWANIE PROJEKTU DO POSIADANYCH ZASOBÓW I

SYTUACJI GMINY

CZAS REALIZACJI PROJEKTU

Grudzień 2009 r..

PROJEKT NR 2

NAZWA PROJEKTU

Dbajmy o czystość.

MIEJSCE REALIZACJI PROJEKTU

Wsie gminy Małdyty

WNIOSKODAWCA PROJEKTU

Urząd Gminy Małdyty

CEL PROJEKTU

Pobudzanie świadomości ekologicznej mieszkańców, zwłaszcza dzieci i młodzieży, integracja dzieci z dorosłymi , upiększanie wsi gminnych , dbanie o czystość.

CEL SZCZEGÓŁOWY

Organizowanie corocznie akcji „ Sprzątanie Ziemi”.

PARTNERZY REALIZUJĄCY PROJEKT

Urząd Gminy, Sołtysi , Szkoły , Policja , Gminny Ośrodek Kultury

DOSTOSOWANIE PROJEKTU DO POSIADANYCH ZASOBÓW I SYTUACJI GMINY

Wykorzystanie istniejących śmietników i innych pojemników przeznaczonych na śmieci.

CZAS REALIZACJI PROJEKTU

Czas działań – w zależności od potrzeb.

PROJEKT 3

NAZWA PROJEKTU

Wolontariat w GOPS Małdyty.

MIEJSCE REALIZACJI PROJEKTU

Teren gminy Małdyty , w zależności od potrzeb społeczeństwa i środowiska naturalnego.

WNIOSKODAWCA PROJEKTU

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Małdytach.

WCZEŚNIEJSZE DOŚWIADCZENIA WNIOSKODAWCY W REALIZACJI ZADAŃ

Praca socjalna, współpraca z organizatorami wcześniejszych projektów.

CEL STRATEGICZNY PROJEKTU

- Przełamywanie stereotypów , że Ośrodek Pomocy Społecznej to tylko

- „ rozdawanie pieniędzy”.
- Tworzenie siatki więzów międzyludzkich.
 - Włączenie zwykłych ludzi do niesienia pomocy innym.
 - Poszerzenie świadczonych przez ośrodek usług , których nie można kupić (ludzka serdeczność , dobroć).

CELE SZCZEGÓŁOWE

Uzyskanie przez 5 najbardziej aktywnych wolontariuszy zatrudnienia w formie prac interwencyjnych na terenie gminy Małdyty.

Uzyskanie przez wszystkich wolontariuszy dodatkowych kwalifikacji i referencji.

Okres działania – w zależności od potrzeb.

BENEFICJENCI PROJEKTU

1. Odbiorcy prac wolontariuszy
 - osoby niepełnosprawne
 - osoby starsze samotne potrzebujące pomocy
 - dzieci ze świetlicy socjoterapeutycznej -pomoc w nauce
2. Wolontariusze
 - osoby bezrobotne
 - uczniowie szkół gimnazjalnych.

ZAKRES PROJEKTU

1. Pozyskiwanie wolontariuszy
 - szkoła – rozmowa z kl. 1-3 gimnazjum w zakresie godzin wychowawczych.
 - kościół – ogłoszenie na mszy potrzeby utworzenia wolontariatu i zachęta do działania.
 - centrum wolontariatu (budynek GOPS-u) rozmowy pracowników socjalnych z klientami pomocy społecznej o potrzebie działania wolontariatu.
2. Akcja reklamowa (ulotki , plakaty) – współpraca z urzędem gminy , sołtysami, radnymi w celu promocji programu.
3. Praca wolontarystyczna w zależności od potrzeb.
 - wstępna diagnoza potrzeb (rozeznanie),
 - zgłoszenie sprawy do koordynatora wolontariatu,
 - wprowadzenie wolontariusza , przez pracownika socjalnego , w środowisko potrzebujące pomocy lub dany problem – szczegółowe określenie wymagań.

PARTNERZY REALIZUJĄCY PROJEKT

- Urząd Gminy,
- Kościół
- szkoły

ŚRODKI NIEZBĘDNE DO URUCHOMIENIA PROJEKTU

Osoby chętne do współpracy.

CZAS REALIZACJI PROJEKTU

- czas działania nieokreślony.

9. UWAGI KOŃCOWE

Zapisy zawarte w Strategii będą realizowane w ramach kierunków poszczególnych działań w miarę posiadanych w samorządzie i pozyskanych z zewnątrz środków finansowych.

WÓJT

mgr Antoni Smolak